

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2304/2022
13.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца „АА транспорт“ доо ..., чији је пуномоћник Бобан Митровски, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство финансија, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5017/21 од 10.11.2021. године, у седници од 13.04.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5017/21 од 10.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 2370/20 од 24.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужена накнади штету у износу од 52.051.808,00 динара и то на име стварне штете 765.600,00 динара и на име измакле добити 51.286.208,00 динара, са законском затезном каматом од 09.02.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 370.500,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужене за плаћање законске затезне камате на досуђени износ трошкова парничног поступка од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5017/21 од 10.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Заступник тужене је доставио одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се одређено не указује на битне повреде поступка које могу бити ревизијски разлог, у смислу члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, надлежни царински орган је од правног претходника тужиоца ББ дана 04.01.2010. године одузео привремено, до завршетка прекршајног поступка, између осталих и теретно возило мерцедес ФАП – специјализована цистерна, саобраћајну дозволу за то возило и припадајуће кључеве. Пресудом Прекршајног суда у Панчеву Одељење суда у Ковину од 05.10.2015. године, која је постала правноснажна 09.11.2015. године, правни претходник тужиоца ББ је, између осталих, ослобођен кривице за прекршај из члана 332. став 3. у вези члана 334. став 1. тачка 1. Царинског закона, због недостатка доказа, док су истом пресудом два лица оглашена кривим за наведени прекршај. Пресудом је наложено враћање привремено одузетог теретног возила власнику Ортачкој аутопревозничкој радњи „АА и ББ“, јер је утврђено да они нису знали нити су могли знати да ће то возило бити употребљено за извршење прекршаја од стране осуђених лица. Заступнику тужиоца АА возило је враћено 09.02.2016. године, јер је дана 17.09.2012. године Ортачка аутопревозничка радња „АА и ББ“ брисана из регистра привредних субјеката и наставила да обавља делатност као привредно друштво „АА транспорт“ доо ... . До враћања власнику, возило се налазило на чувању у сабирном центру Царинарнице Београд.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужена накнади материјалну штету насталу због умањења вредности одузетог возила, као и изгубљену добит због немогућности његове употребе.

Правилан је закључак нижестепених судова да у конкретном случају није било неправилног и незаконитог рада органа тужене, па нису испуњени услови из члана 172. Закона о облигационим односима да се тужена обавезе да тужиоцу накнади материјалну штету. Наиме, царински орган је био овлашћен, у смислу члана 205. тада важећег Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ 101/05...111/09), да правном претходнику тужиоца привремено одузме возило, о чему је издата одговарајућа потврда. То што је због постојања сумње да је учињен прекршај возило је било привремено одузето, не представља штетну радњу, јер није било противправног поступања органа тужене у смислу члана 172. ЗОО. Задржавање возила тужиоца било је привремено до окончања прекршајног поступка који се водио против његовог правног претходника у вези са постојањем царинског прекршаја, након чијег правноснажног окончања је возило враћено заступнику тужиоца, а утврђено је такође да се тужилац након правноснажности пресуде није обраћао надлежном органу захтевом за преузимање возила. С обзиром да је утврђено да је надлежни царински орган одузео теретно возило и задржао га привремено на основу потврде о привременом одузимању, поступајући у границама законских овлашћења за потребе вођења прекршајног поступка, између осталих и против власника возила, због постојања основане сумње да је извршен прекршај из Царинског закона, тужена није у

обавези да тужиоцу накнади насталу штету, а тужилац у овој парници није тврдио да је до штете дошло због неадекватног чувања док се возило налазило под царинским надзором до окончања прекршајног поступка.

Ревизијом се истиче да се незаконит и неправилан рад државног органа огледа у томе што је тужена одбила да врати предметно возило тужиоцу након престанка разлога да се исто возило задржи. Међутим, супротно овим ревизијским наводима, заступнику тужиоца је након правноснажности прекршајне пресуде возило враћено 09.02.2016. године, а тужилац није доказао да је до евентуалног настанка штете на возилу дошло управо у периоду од три месеца од правноснажности пресуде до дана враћања возила.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**